

Mečichovský zpravodaj

březen 2017



Vážení spoluobčané,

další roční období je za námi. Minulé pondělí nám kalendář ohlásil první jarní den a nejen medvědi, ale i příroda se pomalu začíná probouzet ze zimního spánku. Kdybychom chtěli parafrázovat Zdeňka Svěráka v roli Oldřicha Lavičky z kultovní komedie Na samotě u lesa, řekli bychom: „Tááák děti, takhle vypadá zima“. A skutečně toto byla zima, jakou mnozí z nás pamatují z mládí, a jak ji mnohokrát ztvárnil Josef Lada na svých obrazech. Pouze předškoláci na ni asi pohlíželi jako vyorané myšky na novou Valtru pilotovanou zkušeným oráčem, protože posledních několik let nás arktické mrazy na hony obcházely a sněhu bylo jako pověstného šafránu. Letos tomu ale bylo jinak a milovníci zimních sportů měli pro své záliby spoustu příležitostí. A klimatologové? Ty tato zima rovněž nezaskočila. Pouze zastrčili do šuplíku mnohastránkovou katastrofickou studii o globálním oteplování a z druhého vytáhli neméně obsáhlou práci o nastupující době ledové. Musíme ale uznat, že příroda pořádnou nadílku sněhu a k tomu pár mrazivých dní i nocí nutně potřebovala, aby si odpočinula a zregenerovala, zredukovala přemnožené škůdce a doplnila zásoby spodních vod. Za zmrzlé nosy a palce

u nohou nás, zástupců rodu homo sapiens, kteří netrávíme zimu hibernací, ani neodlétáme do teplých krajín, teď odškodňuje rozkvetlými záhony narcisů a krokusů. Že ten zimní čas ale pro nás nebyl takové utrpení, dokazují níže popsané řádky. Ba právě naopak. Již od pradávna venkovský člověk od jara do podzimu dřel na svých polnostech a jedině v zimě měl čas na nějaké to povyražení. A sedmnáctý rok v tomto novém miléniu nebyl výjimkou, tak si to pojďme shrnout.

Ještě malé ohlédnutí za týdnem před Ježíškem

Úvodem tohoto jarního vydání se ještě malounko vrátíme před vánoce do času mezi zlatou adventní nedělí a příchodem Ježíška. Sice by to tematicky mělo patřit do minulého zpravodaje, ten už byl ale v té době vytištěn a čekal pouze na distribuci. První událostí, která nesmí být opomenuta, bylo tradiční zpívání koled v naší kapli. Děti pod vedením Bohunky Kořánové pečlivě nacvičily a poté i krásně zazpívaly několik vánočních koled, jak těch notoricky známých starých lidových, tak i pár novějších od současných interpretů. Krásnou vánoční atmosféru ještě dokreslili pánové Kadlec a Pilný, kteří před kapličkou ty úplně neznámější koledy zahráli v duetu na trubky. Pro malé i velké se na zahřátí podával horký čaj nebo punč. Menší divácká účast v tuto poslední adventní neděli byla zřejmě způsobena virem chřipky, který tou dobou napadal oslabené jedince. Ti, kteří si ale toto vystoupení nenechali ujít, spolu s punčem nasáli i nádherné kouzlo vánoc. Druhá a zároveň poslední zmínka z tohoto období souvisí s prodejem vánočních kaprů. Těch jsme loni na podzim vylovili naprostý nadbytek a tak nás sice našťvalo, že nám ta chlupatá vydří mrcha během dvou měsíců ukradla padesát ryb, nijak nás to ale neohrozilo v pokrytí veškeré poptávky místních občanů. Naši kapříci se dokonce ocitli i na tabuli štědrovečerní hostiny obyvatel okolních obcí, zejména ze Zadních Zborovic, kterým jsme po vzoru Marshallova plánu poskytli tuto pomoc poté, co jim vydří gang jejich chov ryb zcela zdecimoval. I přesto všechno jsme více jak sto šedesát ryb pustili zpět do rybníka a prodloužili jim život o jeden rok, pokud to Vydrýsek nevyhodnotí jinak.

Vánoční turnaj ve stolním tenise

Na svatého Štěpána se v Mečichově opět pod pořadatelskou taktovkou Alenky Braňkové, Petra Hrby a Vojty Malého konal turnaj ve stolním tenise. A kdyby se na předchozím ročníku tohoto turnaje, konaného 26. prosince roku patnáctého, nějaká Šípková Růženka píchla těsně před mužským finálovým zápasem do ukazováčku a tvrdě usnula spánkem spravedlivých a udatný princ ji ve stejnou hodinu, ale o tři sta šedesát šest dní později probudil smyslým polibkem, zřejmě

by dostal pár facek, že ji nenechá zdřímnout ani na pár minut, protože by se jí naskytla naprosto stejná scéna jako před rokem. V kalendáři stejné datum, pouze letopočet o jedničku vyšší, toho by si ale rozespálá Růža určitě nevšimla, na sále téměř na chlup stejné tváře, za okny krásné jarní počasí, z hospodské kuchyně se linula vůně guláše a smažených ryb a na parketě se malý Diba s malým Brabencem rozcvičovali na souboj o titul šampióna království Mečichovského. Nepředbíhejme však. Tento výjev se odehrával před sedmou hodinou večerní, vše ale začalo v deset dopoledne, kdy do pečlivě připravené arény vtrhlo padesát soutěžících, nabuzených na vítězství. Jedenáct dívek a třicet devět chlapců bylo již předem za účasti obecního notáře rozlosováno do deseti základních skupin, a tak již strategové mohli ladit formu na konkrétní nejbližší soupeře. Po odehrání



základního kola, kdy se hráči ve skupinách utkali každý s každým, postoupili čtyři nejlepší z každé skupiny do vyřazovacích bojů. Zde se již chyby neodpouštěly a pavoukem postupovali jen vítězové jednotlivých duelů. I u děvčat se historie částečně opakovala a diváci měli opět možnost shlédnout derby Křivancová & Křivancová, tentokrát se ale jednalo o semifinálový zápas a nad mládím zvítězila zkušenost podpořena šesti pivy a nějakým tím urychlovačem. Ve finále tak proti sobě stanuly Jana Křivancová st. a nová tvář turnaje Petra Modrová. Loňská finalistka ani letos nepřekonala svoji vyzývatelku a připsala si tak podruhé v řadě stříbrnou příčku. Letošní ročník turnaje mezi dámami tak ovládla Petra Modrová a odnesla si pomyslnou zlatou medaili. To mládenci měli cestu za vítězstvím

o poznání trnitější. Prodírali se totiž osmi základními skupinami, oproti dvěma dívčím. Finalisté tak museli odehrát celkem devět zápasů a vítěz v posledních pěti neprohrát. Nutno dodat, že až do vzájemného duelu měli oba finalisté čisté konto. Po právu se tak utkali dva nejlepší. K vytvoření dokonalé kopie loňského turnaje tak scházelo Pepíkovi Lávičkovi mladšímu jedině, porazit Fandu Polana mladšího. Pepík hrozenou rukavici zvedl a snad i s podporou nejzapálenější fanynky, své neteře Aničky, se s ní dokonale popasoval a historie se tak opakovala. Statistikám turnaje tak vévodí s jedním stříbrem a dvěma zlaty. Tím se vracíme k oné Růžence, případně k divákům, kteří navštívili pouze jeden ze dvou uplynulých ročníků. V podstatě mohou dopodrobna popisovat ročník 2015 i 2016 a nebudou ani moc lhát. Drobné nuance zde přeci jenom byly. Opravdu pozorný návštěvník si na posledním ročníku turnaje povšimnul nových oken zkrášlujících celou naši hospodu a i ten nejvíc nepozorný a napůl slepý divák zaregistroval ceny pro všechny soutěžící. Zde musíme před pořadatelem smeknout i pokleknout zároveň, protože zajistit takto hodnotné ceny pro padesát soutěžících plus pro další doplňkové oceňování, například nejmladšího a nejstaršího hráče nebo nejmladší fanynky, se v dnešní době jeví jako nadlidský úkol. Přesto se jim to podařilo a vítězka ženské kategorie si domů odnesla obrovskou sadu kuchyňského nádobí a vítěz mužské kategorie motorovou pilu. Zde je ale nutné přijít s kritikou! 😊😊😊 Protože z šampiónů se nedobrovolně stali kuchařka a dřevorubec, zatímco níže umístění soutěžící si v klidu na gauči u televize sežrali šišku salámu a zapili to vínem, či pivem, podle toho, co jejich dárková taška obsahovala. Ale abychom byli spravedliví, musíme přiznat, že pořadatelé „potrestali“ i jiné soutěžící a například náhradnici, která na poslední chvíli doplnila ženskou soupisku, donutili žehlit prádlo na novém žehlicím prkně. Jojo, tak svět odplácí 😊 Po skončení turnaje a vyhlášení vítězů se sklidily pingpongové stoly a zesílily reproduktory a volná zábava nabrala na obrátkách. Když se do svých domovů rozcházeli poslední návštěvníci turnajové after party, z kurníků vyřvávali první ranní kohouti a svátek již nějakou hodinku slavila Žaneta.

Silvestrovský pochod

Po šesté v řadě jsme se poslední den v roce společně vypravili na silvestrovské toulky naší malebnou krajinou, abychom objevili další krásná zákoutí klikatých cestiček, linoucích se podél polí, luk, četných rybníčků a smrkových či borových lesů v nedalekém okolí naší vísky. Letos opět do konečné soupisky pěších turistů promluvily tři základní faktory: nemoc, pracovní vyčerpání a lenost. I tak ale byla expedice celkem početná a hlavně dobře naladěná, což mimo jiné umocňovalo i nádherné slunečné počasí. Přestože cílem těchto výprav bývá právě samotná cesta, stanovuje se vždy nějaká cílová meta, kterou peloton musí zdolat.

Tentokrát padla karta na obec Kadov, a to konkrétně na obchůdek spojený s hospodou, ležící v blízkosti tamní tvrzi, zvaný „kadovské Tesco“. Zde nám jeho vietnamský majitel David se svou ženou připravili gulášovou polévku a navíc specialitu z jejich rodné vlasti, masové závitky v rýžovém papíru s rybí omáčkou. Této hostině ale předcházela zhruba desetikilometrová túra, která byla odstartována ve čtvrt na devět ráno z naší návsi směrem na Záboří zadní cestou kolem kaštanu. Ze Záboří jsme dále pokračovali cestou na Vrbno vedoucí kolem rybníka Malá Kuš. V polovině této etapy jsme si udělali bezpečnostní přestávku a na rozdělaném ohýnku si opekli výborné písecké špekáčky (*reklama*). Chybět samozřejmě nemohlo ani vánoční cukroví a horký punč. Zhruba po



hodince a několika odpálených dělobuchách jedním nezbedným účastníkem pochodu jsme oheň uhasili a pokračovali dál směrem na Kadov. Zde jsme ještě před již zmíněnou hostinou navštívili místní viklan a přesvědčili se, že se opravdu viklá. Zpáteční cestu jsme zvolili přes Lnářský Málkov. Zde se k nám chtěly připojit nějaké dvě krávy. Protože nás ale již bylo dost, tak jsme je do týmu nepřibrali a ony se pokorně vrátily do své družiny za evidentně nefunkčním elektrickým ohradníkem místního kolchozu. Z této obce následovala terénní etapa přes pole do Čečelovic. Zde se naše skupina rozdělila, aby se za pár chvil opět spojila, poté co ta žíznivější část narazila na zamčené dveře čečelovické hospody. Po necelých

dvaceti kilometrech v nohou jsme ještě před soumrakem stanuli na místě, kde zhruba před osmi hodinami naše pouť započala. Tím se kruh uzavřel a za pár hodin nato i celý rok 2016.

Silvestrovský ohňostroj

Pět hodin před úderem půlnočních zvonů, oddělujících šestnáctý rok od tohoto sedmnáctého, jsme se sešli na návsi před hospodou, abychom pozdravili své sousedy a známé, ale hlavně zhlédli úchvatný ohňostroj, který již v tomto datu k naší obci neodmyslitelně patří. Na každoroční pozvednutí laťky neopomněl vrchní střelmistr ani tentokrát a navíc tuto show okořenil podmanivým hudebním doprovodem skupin Nightwish a AC/DC. Mnohaminutovou projekci různobarevných světelných obrazců ještě umocnila naprosto jasná obloha bez mráčku černá jako uhel a zcela potemnělá náves bez rušivého svitu veřejného osvětlení. Mnozí z nás proto po dohoření poslední světlice a dohrání posledních tónů písně Highway to Hell zůstali stát s otevřenými ústy nejen díky přirozenému reflexu způsobenému zakloněním hlavy při pohledu vzhůru, ale i z čirého úžasu. Tímto jsme si ale na sebe ušili obrovský bič, protože prostoru pro zlepšování této podívané při současném zachování finančního limitu již není mnoho a bude pro nás na sklonku tohoto roku velkou výzvou.

Výroční schůze SDH Mečichov

Den po Třech králích vládl celé střední Evropě arktický mráz atakující v ranních hodinách dvacátý stupínek pod nulou, jen Mečichovu vládl oheň, respektive jeho bedliví strážci. První lednovou sobotu se totiž konala výroční schůze místního sboru dobrovolných hasičů, a tak se za úderů zvonu místní kapličky, ohlašujících šestou hodinu večerní, postupně zaplnil sál téměř všemi jeho členy. Nepřítomní by se opravdu dali spočítat na prstech rukou potomka hlídače černobylského sarkofágu vybuchlého reaktoru, a že nás do osmdesátky moc nechybí! Po akademické čtvrt hodině, kterou většina využila k uhrazení členských příspěvků, se úvodního slova ujal starosta hasičů, který všechny přítomné přivítal a seznámil je s programem schůze. Poté předal slovo velitelce, která přednesla zprávu o činnosti sboru za uplynulý rok. Vyzdviženy byly především úspěchy všech třech týmů na soutěžích v požárním sportu. Sbor dále přijal závazek pořádat v obci kulturní akce, zejména hasičský bál, pouťovou zábavu a letní koncert skupiny Kabát Revival Plzeň, a účastnit se hasičských soutěží v našem okrsku. Další řečníci nás seznámili se stavem financí na příjmové i výdajové straně a rovněž s výsledkem interní finanční kontroly. V diskuzi jsme si odhlasovali letošní pořádání pohárové soutěže. Termín byl posléze stanoven na 17. června, takže

máte-li zájem, naplánujte si na tuto sobotu volno a přijďte fandit místním sportovcům. Posledním bodem programu byla volná zábava, v jejímž úvodu se podávaly klobásy z udirny, případně vídeňské párky, aby měli návštěvníci spoustu sil na skotačení na parketě za doprovodu místních hudebníků a dále v ranních hodinách na úklid čerstvé nadílky sněhu, který se na nás během noci snesl.

Hasičský bál

O sedm dní později se požárníci opět sešli na sále místní hospody. Tentokrát ale oblékli vycházkový stejnokroj, vzali sebou své protějšky a pozvali i přátele z okolních obcí, protože se zde konal hasičský bál. Stejně jako v loňském roce zde skupina Talisman zahrála pro všechny přítomné směs současných hitů, ale i starých lidových písní. Po rozpačitém úvodu se postupně téměř zaplnil sál a poté i taneční parket a zábava nabrala na obrátkách. Jediné její přerušení kolem půlnoci bylo zapříčiněno losováním tomboly, kdy ke dvěma stovkám základních výher bylo potřeba určit, kdo si navíc domů odnese ještě nějakou ze sedmadvaceti hlavních cen. Po napínavém a transparentním losování, kterému by se od nás mohli učit i úředníci karlovarského magistrátu, bylo vše rozhodnuto a nic již nebránilo skvěle rozjeté zábavě. Výherci i poražení poté vzájemně prošoupávali jedny boty za druhými až téměř do páté hodiny ranní. Pro velký úspěch se tato akce bude 13. ledna 2018 opakovat!

Školení první pomoci

Poslední lednovou sobotu se všichni zájemci o zdravotní vědu sešli v místním sále. Konalo se zde totiž školení v poskytování první pomoci zraněným osobám při dopravních nehodách, tonoucím nebo zasaženým elektrickým proudem, případně trpícím epilepsií, cukrovkou a dalšími život ohrožujícími chorobami. Lektorka Lucka Křivancová si pečlivě připravila zajímavou prezentaci, kterou nás během zhruba třičtvrtěhodinky provedla a jednotlivé body dopodrobna objasnila. Osvěžili jsme si tak základní znalosti záchrany lidského života, se kterými se mnozí z nás naposledy setkali na základní škole při branném cvičení. Dozvěděli jsme se samozřejmě i nové standardy v poskytování první pomoci, které vešly v platnost po roce 2010. Na závěr si drtivá většina z nás vyzkoušela na figuríně Andule, která spíš vypadala jako Jeníček, nepřímou masáž srdce v rytmu písně Rolničky, rolničky, jak nás školitelka instruovala, a zjistili jsme, že i takováto cvičná resuscitace v klidném prostředí je poměrně fyzicky náročný sportovní výkon. Jak by to probíhalo v reálu, kde by šlo skutečně o život a hrálo by se o každou vteřinu, si nikdo z přítomných netroufnul ani pomyslet. O to významnější toto školení bylo, protože ten, kdo si sám záchranu lidského života nevyzkoušel nanečisto, navíc pod

dohledem odbornice, která nás v případě špatného postupu okamžitě opravovala, by jen těžko obstál tváří v tvář skutečné nehodě, kde je člověk navíc vystaven obrovskému stresu. Nevíme, jestli pořekadlo „těžko na cvičišti, lehký na bojišti“ v tomto případě platí doslovně, určitě ale při občasném procvičení a zopakování základních bodů první pomoci bude na tom bojišti minimálně o drobátko lehčeji.

Dětský maškarní bál

Letos trochu netradičně zahájila masopustní veselí v naší obci nejmladší generace. Druhou únorovou sobotu se totiž konal dětský maškarní bál. Ten byl sice původně plánován až na začátek března, termín jsme ale museli z organizačních důvodů lehce posunout. Dětem to však žádné komplikace nepřineslo a dostavily se v plné zbroji. Takto zaplněný sál naše hospoda už dlouhá léta nepamatovala. Místní, přespólní, ale i přespěspólní ratolesti, převlečeny za princezny, kočičky, piráty, batmany, spidermany a další pohádkové, či komiksové postavičky, skotačící na sále, připomínaly mravence v obrovském mraveništi. Těžko byste z ptačí perspektivy pod desítkami párů dětských botiček hledali na parketě kousek volného místa. A tam, kde přeci jen zrovna nepobíhala spanilá princezna nebo krvelačný pirát, se kupila vrstva papírových konfet. Děti to na bále opravdu pořádně roztočily a ani po třech hodinách skotačení nejevily známky únavy. Na rozdíl od některých tatínků, kteří v té době již kolabovali vyčerpáním. ☺☺☺ Dětskou diskotéku, která provázela malé maškary celým odpolednem, prokládala hlavní organizátorka Bohunka se svými asistenty četnými soutěžemi. Děti tak museli předvést pevnou ruku při přenášení pingpongového míčku na lžici, cit v nohou při skákání s nafouknutým balónkem, hbitost při natáčení špagátu na hůlku, dovednost při manipulaci s trakařem, a protože jsme hokejovým národem, tak nemohly chybět nájezdy se střelou na branku. Postřeh děti potrénovaly při klasické vyřazovací židličkované. V každé soutěži byli navíc všichni, vítězové i poražení, odměněni drobným dárečkem. Domů si tak odnášely nejen něco k snědku a pití, ale například i voskovky a notýsek na důležité poznámky, a hlavně krásný zážitek.

Masopustní průvod

Sedm týdnů před velikonočními svátky, během kterých se počínaje popeleční středou každý správný křesťan čtyřicet dní postí až do bílé soboty před velikonoční nedělí, vrcholilo v Mečichově masopustní období. *(Pro ty, co pochybují o pisatelových matematických schopnostech doplňujeme, že neděle se do postní doby nezapočítávají, neboť i hluboce věřící se musejí alespoň jednou za týden pořádně nadlábnout.)* Ono únorové sobotní dopoledne se proto všichni zainteresovaní sešli v místní

hospůdce, kde proběhlo přistrojení a nalíčení všech karnevalových masek. S údery zvonu v kapli ohlašujícími poledne se celé masopustní procesí, čítající bezmála pětáctýřicet masek, dalo do pohybu, aby ve směru hodinových ručiček obcházelo dům po domu a jeho obyvatelům všemožné zlotřilosti beztrestně tropilo. Na samotném startu ještě samozřejmě nemohla chybět společná fotografie na návsi, poté jsme již vyrazili v těsném závěsu za muzikanty vstříc prvému příbytku. Ranní šestistupňový mráz byl po obědě již zcela zapomenut a nám do zad hřálo příjemné předjarní sluníčko. Poučení z předchozích ročníků popoháněli organizátoři hlavní peloton masek, aby se nikde dlouho nezasekl, a tak se po mnoha letech stalo nevídané. Zpět do hospody jsme dorazili ještě za plného světla. Stihli to dokonce i kominíci! O to více času pak měli všichni účastníci masopustu na to, aby si v hospůdce u sklenky pramenité vody popovídali a zazpívali krásné lidové písničky.

Bakus

Snad největší a nejstarší tradicí naší obce je maškarní bál s půlnočním pohřbíváním Bakusa, konaný vždy na sklonku masopustu, den před popeleční středou. Tato událost už od pradávna každoročně proslavuje obec Mečichov nejen v našem regionu, ale dokonce jsme již byli dvakrát v televizi. To i slavnější Venca Konopníků, instalatér z JZD Hoštice u Volyně, byl jen dvakrát v novinách, pokud můžeme věřit jejich předsedovi Rádlovi. Letošní bál vyšel na poslední únorový den a sešlo se na něm více jak stovka návštěvníků, masek i jejich obětí bez převleku. Na sále tak bylo možné potkat berušky sedmitečné, upíry, hejkal, ježibaby, čarodějnice, zombie, Vikinga, pankáče, 101 dalmatinů, dopravní značky, domino a v neposlední řadě také postavičku, která snad už má i své inventární číslo, protože tento vodník nechyběl na jediném ročníku za posledních mnoho let. Z pódia na vše dohlíželo a navíc hezky hrálo policejní kvarteto z baru Modrá ústřice, vystupující pod pseudonymem Talisman a zpoza baru vše jistila vlnadná kudrnatá servírka a také doktor Cvach. Hodinu před půlnocí došlo na vyhlášení nejlepších masek, kterému předcházela anketa z řad náhodně vybraných návštěvníků bálu. Ti měli za úkol vypsát deset nejlepších masek a pořadatelé tyto výsledky následně sumarizovali. Mezi mnoha krásnými a nápaditými maskami nadevše vyčnívala démonická Cruella de Vil se svou smečkou flekatých dalmatinů a hlasování jednoznačně vyhrála. Ani ostatní masky však neodcházely zahanbeny a dostalo se jim bouřlivého potlesku. Po tomto ceremoniálu a s blížící se půlnocí následovalo neodvratitelné. Smuteční rozloučení s Bakusem. Díky srdceryvnému projevu pana faráře a pohledu na utrápenou vdovu nezůstalo jedno oko suché. Po rozloučení se zesnulým muzika utichla a všichni se rozešli do svých domovů truchlit, odříkat se masitých jídel a radovánek. A takto to celé onen večer skončilo! PS: Také jste na to skočili? „Zlatý vočí“! Chlastali tam až do rána půst ne půst ☺

Oslava MDŽ

V sobotu 11. března se místní děvčata všech věkových kategorií sešla v hospůdce, aby společně oslavila Mezinárodní den žen. Letošní ročník jsme ne zcela úmyslně zpestřili hned třemi body. Vše začalo o den dříve, kdy se v podvečer ve dveřích obecního úřadu nečekaně zjevili muzikanti, lačníci pobavit naše ženy. Frontmanovi kapely zřejmě zahaproval plánovací kalendář a tuto akci si zapsal na pátek. Jelikož v sobotu měli domluvené vystoupení na Kvildě, ocitli jsme se rázem ve velmi svízelné situaci. Následující půlhodinku jsme strávili obvoláváním všech známých hudebníků, aby nás nakonec zachránila Bohunka se svým triem K.S.K. a my tak mohli v klidu spát. V takovýchto chvílích člověk nejlépe zjistí, jaké klenoty v obci máme. Sobotní večer tak již probíhal dle původního scénáře. Poté, co starosta přivítal zcela zaplněný sál, program zahájili chlapci a děvčata z DDM Strakonice strhujícím třiminutovým vystoupením ukázek moderních tanců. Slibujeme, že příští rok účinkování mládeže z DDM o tři minuty pokrátíme a tento prostor věnujeme místním malým umělcům. Ti totiž přišli na řadu po krátké pauze a svým krásným vystoupením všechny přítomné doslova ohromili. Děti nejenže maminkám, tetám i babičkám zazpívaly a zarecitovaly, ale také zahrály krásnou pohádku O Budulínkovi a na závěr se proměnily v kapelu Šlapeto. S takovýmto materiálem se opravdu nemusíme bát vykročit do Evropy ☺ Po tomto úvodním programu byla děvčata obdarována květinou a pak už se jen hrálo, zpívalo, jedlo, pilo a tančilo.

Zapůjčování obecního štěpkovače

V loňském roce jsme spolu s další komunální technikou pořídili i výkonný štěpkovač se samostatným spalovacím motorem. Pokud byste potřebovali zpracovat větve nebo trní na svých pozemcích, je možné si tento stroj za mírný poplatek zapůjčit. Obsluha je velice jednoduchá a hlavně bezpečná. Pokud tedy o zapůjčení štěpkovače budete mít zájem, neváhejte nás kontaktovat. My vám poskytneme podrobné informace a provedeme zaškolení obsluhy stroje.

Kontejnery na tříděný odpad

V únoru nám byly dodány zase nějaké nové kontejnery. Konkrétně dva modré na papír a dva hnědé na bioodpad. Tyto byly pořízeny v rámci společné dotace Svazku obcí Blatenska z Operačního programu životního prostředí. Vyslyšeli jsme tak hlasy volající po posílení sběrných nádob právě na tyto dvě komodity. Rozmístěny jsou, respektive na bioodpad zanedlouho budou vždy po jednom na našich dvou obvyklých stanovištích.

Zničení smrku pichlavého

Pátek 3. března se do historie obce zapíše tučným černým písmem jako datum, kdy jsme byli nenávratně okradeni o jednu z našich dominant. ***** z „profesionální“ firmy J+J Facility CZ, s.r.o., provádějící pro E.ON ořez dřevin kolem elektrického vedení, zcela nepochopitelně a proti všem zásadám prořezu jehličnanů zohydili smrk pichlavý, který na návsí rostl téměř padesát let a v posledních čtyřech letech se navíc vždy počátkem adventu proměňoval v nejkrásnější živý vánoční strom z širokého a dalekého okolí. Jako bonus nám navíc tito zjevně inteligencí nepříliš obdaření jedinci zničili i instalované

vánoční osvětlení. K této nepochopitelné zruďnosti nejenže neměli svolení našeho obecního úřadu, ale ani se neobtěžovali nám svůj záměr oznámit. Událost jsme okamžitě oznámili Policii ČR, která případ řeší. Zároveň s touto firmou vedeme jednání o sjednání nápravy. Ta přislíbila, že zničený strom pokácí a vysadí zde jedli kavkazskou, vysokou cca 5 metrů. Vánoční osvětlení demontují a poničené díly opraví, případně nahradí novými.

Vysvětlivky: Za hvězdičky si dosadte výrazy každý podle svého uvážení. Jsou v životě lidském chvíle, kdy bohužel nemůžeme nahlas pojmenovávat věci pravými jmény, byť je jejich význam naprosto zřejmý.

Nové internetové stránky obce

Těm, co pravidelně brouzdají virtuálním světem internetu, jistě neuniklo, že jsme koncem února spustili nové webové stránky naší obce. Nový profil je přívětivější zejména k chytrým mobilním telefonům a tabletům, na kterých se nyní tyto stránky zobrazují korektněji a zároveň jejich vzhled a ovládání splňují všemožné normy a nařízení, které si na nás vymýšlejí zákonodárci.

Ochrana motýla modráška hořcového

Na přelomu loňského a letošního roku nás kontaktoval pan RNDr. Ondřej Sedláček, Ph.D. z Katedry ekologie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy s žádostí o pomoc s ochranou kriticky ohroženého druhu motýla modráška hořcového. Tento druh se v současné době na území České republiky vyskytuje pouze v šesti lokalitách, z nichž jedna se nachází v katastru naší obce. Jedná se o mokřadní louku při obvodu rybníku Věžiště. Ta je neobyčejně významná z důvodu výskytu populací silně ohroženého hořce hořepníku, na nějž je modrásek svým vývojem striktně vázaný. Samice totiž na tuto rostlinu kladou svá vajíčka a vylíhnuté housenky se vyvíjejí v jejich květech a semenících dva až tři týdny. Poté housenky vylezou z květů, spadnou na zem pod rostlinu a tam čekají na své budoucí adoptivní rodiče. Jimi se stávají mravenci z rodu *Myrmica*. Housenka motýla totiž vylučuje chemickou látku, kterou se maskuje a vydává se za larvu tohoto mravence. Ti ji tak odnesou do svého mraveniště, kde ji krmí až do jejího zakuklení, což trvá jeden až dva roky. Zhruba za tři týdny od zakuklení se vylíhnou dospělci. Ti již nejsou před mravenci chráněni a urychleně opouštějí mraveniště, aby se na oplátku oni nestali potravou. A takto se celý koloběh neustále opakuje. Hořec hořepník se však z naší přírody vytrácí, protože je utlačován jinými expanzními druhy trav, jako například třtinou křovištní nebo bezkolenci. V dřívějších dobách se na těchto mokřadních loukách pásal dobytek, který spásal okolní trávy a tím hořce zbavoval konkurence. Svými kopyty navíc narušoval drny, kde se poté semena snáže uchytila a rostlina se tím dále rozmnožovala. Pro udržení druhově pestré louky s početným zastoupením hořce hořepníku je nutné porosty kosit, a to v době mimo kvetení hořce a vývoje modráška. Tuto plochu budeme proto kosit ve dvou fázích, a to na jaře, před plným vegetačním rozvojem hořce hořepníku, a na podzim, koncem vegetačního období a po vysemenění hořce. Cílem je co nejvíce diverzifikovat způsob péče o travní porosty s ohledem na hořec hořepník a modráška hořcového. Odměnou nám bude dobrý pocit z uchování jednoho kriticky ohroženého živočišného druhu příštím generacím a nějaká koruna z Programu péče o krajinu v roce 2017, podprogramu pro zlepšení dochovaného přírodního a krajinného prostředí.

Výročí spoluobčanů

- 01.04. Marie Maroušková (č.p. 104) 80 let
- 09.04. Marie Balková (č.p. 9) 84 let
- 28.04. Marie Sedláčková (č.p. 92) 60 let
- 05.05. František Polan (č.p. 63) 60 let
- 20.06. Marie Polanová (č.p. 71) 88 let

Opustili nás

- † 26.02. Jaroslava Braťková (č.p. 23) - 85 let

Kulturní, společenské a ostatní akce v období duben až červen 2017

- 14. - 17.04. Velikonoce
- 15.04. výlov Velkého Humíče s prodejem ryb přímo u rybníka
- 30.04. pálení čarodějnic, stavba a hlídání májky
- 03.06. hasičská soutěž v Čečelovicích
- 17.06. hasičská soutěž v Mečichově
- 24.06. 7. ročník Turnaje v malé kopané

Důležité termíny

- 01.04. daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob – nejzazší termín
- 22.04. vývoz nebezpečného a velkoobjemového komunálního odpadu
- 31.05. do konce května musí být zaplacen daň z nemovitostí

Přesahuje-li váš výměr celkové roční daně z nemovitých věcí částku 5.000 Kč, můžete ji uhradit ve dvou stejných splátkách v termínech do 31.5.2017 a do 30.11.2017. V hotovosti lze platit pouze na Územním pracovišti ve Strakonici v pondělí a ve středu v pokladních hodinách od 8 do 11 a od 12 do 15 hodin. Bezhotovostně na bankovní účet Finančního úřadu pro Jihočeský kraj: číslo účtu: 7755-77627231/0710, KS: 1148, VS: rodné číslo poplatníka.

Jelikož máme dle pranostiky strávit ještě celý měsíc za kamny, tak si to příjemně užijte. A nezapomeňte se pravidelně otáčet, abyste neměli proleženiny 😊 Pokud ale nedáte na doporučení předků a z pece přeci jenom slezete, přijďte se podívat na výlov Velkého Humíče a zkontrolovat, jak tamní štiky a sumci povyroستli. Také již můžete začít připravovat harampádí, kterého se budete chtít zbavit. Plánovaný svoz tu bude co by dup. Jo a nezapomeňte uplést pomlázku, upéct beránka, zasít řeřichu a obarvit vajíčka. Krásné velikonoce vám všem.

Zastupitelstvo obce Mečichov